

Курсова работа

**На тема „Финансовата децентрализация в Р.България –
състояние, предизвикателства, перспективи”**

Съдържание:

Увод.....	стр.3
I. Същност на Финансова децентрализация.....	стр.4
II. Финансовата децентрализация в Р.България- етапи на развитие и състояние..	стр.5
III. Финансовата децентрализация днес.....	стр.12
IV. Случаят София.....	стр.14
V. Изводи и препоръки.....	стр.16
Заключение.....	стр.19
Използвана литература	

състояние, предизвикателства, перспективи

УВОД

Основен момент при упражняването на властта в съвременната демократична правова държава е процесът на децентрализация и деконцентрация на компетенции, права и отговорности от страна на държавата към по-нисшите нива в йерархията на управленската система.

Това са два отделни процеса. Общото, което ги свързва, е, че те преследват една и съща цел - доближаване на управлението до населението, до конкретната територия и съответните териториални общности, където то живее и работи. Същевременно те са с твърде различаващи се същностни характеристики.

Децентрализацията не е цел, а средство за постигане на целта. Тя трябва да доведе до такова разпределение на правомощия, отговорности и ресурси между публичните институции, което да осигури по-ефективно и качествено предоставяне на услуги.

I. Същност на Финансова децентрализация

Финансова децентрализация се характеризира се с прехвърляне на ресурси и възможности за тяхното генериране, както и правомощия и отговорности за финансиране на публични услуги.

Правомощията по приходите визират:

-Предоставяне на източници на собствени приходи, които постъпват изцяло в местните бюджети. Собствени приходи са тези, на които могат да определят вида и размера, да ги планират и администрират;

-Придобиване на финансови ресурси от управление и разпореждане със собственост;

-Възможност за организиране, събиране и използване на финансови средства от потребителите/местната общност;

-Получаване на субсидии и други трансфери от по-високи равнища на управление,

начини на определянето и разпределението им, степен на свобода за използването им; възможности за кредитиране.

Разходните правомощия се свързват с възможността за:

- Планиране на разходите;
- Задържане /или неизземване от висшестоящ орган/ на икономии от средства и преходен остатък;
- Преразпределяне на средства между функции, дейности, параграфи;
- Наличие на инвестиционни ресурси;
- Делегиране на средства на външни изпълнители; Финансов контрол за използването на средствата.

Има различни степени на прехвърляне на финансови правомощия. Най-ниската е, когато институцията получава приходите си чрез целева субсидия за строго определени цели и може да взема решения за ограничен кръг въпроси, свързани с тяхното изразходване. Общите субсидии предоставят възможност на получателя им да взема решения за какво и как да използва средствата. Наличието на собствени приходи означава предоставяне на права за определяне на техния размер, както и пълни правомощия по разходите – планиране, използване, контролиране и др.

Колкото по-голям е дялът на собствените приходи, толкова общините са по-независими във финансово отношение, толкова по-голяма е възможността им да правят собствена местна политика. Предоставянето на правомощия по приходите и разходите правят местните власти отговорни за състоянието на услугите. Те не могат да се оправдават с държавата и да й прехвърлят отговорността за недобре свършена работа.

По-високият дял на собствените средства обаче води до увеличаване на междуобщинските различия. Чрез субсидиите държавата цели да разпредели финансови ресурси по равнища на териториално управление съобразно отговорностите им за предоставяне на публични услуги, както и да намали неравенствата в условията на генериране на средства и производство на услуги между общините. Прозрачните, обективно определяни и справедливо разпределяни държавни субсидии създават ясни и открити отношения с общините. Централната власт губи възможността чрез тях да провежда скрита партийна политика. Тя не може да обвини общините за нейни неизпълнени задължения.